

героините на Марк

Продължава от стр.1

Истинският Исус
Записана в Марк 5:21-43 и поместена в историята за излекуването на умиращата дъщеря на Яир, е историята за чудотворното изцеление на жената, която имала кръвотечение 12 години. Като отхвърлена от обществото, тя не могла да извика към Исус и не помолила за изцеление. Просто вярвала, че, ако може да се допре до Спасителя, ще се излекува.

Исус почувствал, че от Него излязла сила чрез допира на някого, който Го приемал като Господ. Това е първият проявление, за който Марк говори като за истинска вяра; говори и за резултатите от такава вяра. Чрез въпроса: „Кой се допря до Мен?“ Исус обяви не само, че Божествена изцелителна сила е излязла от Него, но и факта, че Той е почувствал тя да излиза от Него.

Реакцията на Исус към тази жена е безценен урок за Неговата любов към всеки един от нас. Той можеше да продължи да си върви, знаейки, че силата Му е излекувала някого. Но вместо това, се спря и предизвика една изповед на вяра. Исус накара един обществен гигант да чака, докато една скромна женица преживяваше своя славен момент. Месията на Марк е разкрит като такъв, който счита всички за равни. Той не признава любимци и почита всички, които вярват в Него.

Безразличието на Исус към положението в обществото се вижда още веднъж в Марк 7:24-30 - в разговор, воден с една жена, сиропиникуйката. Тя помолва Исус да излекува облаганата ѝ от демон дъщеря. В последвалия разговор се разкрива безпозволната вяра и разбирането на тази жена. Чрез една обща форма на шего-

вит разговор жената настойчиво се бори за изцелението на дъщеря си.

„Тя помолу Исус да изгони демона от дъщеря ѝ. „Най-напред нека децата да изядат всичко, което искам, - ѝ каза Той. - Защото не е право да се взема хляба от децата и да се хвърля на техните кучета.“ „Да, Господи - отвърна тя, - но даже и кучетата под масата ядат трохиците от децата.“ Тогава Той ѝ каза: „Заради такъв отговор можеш да си отидеш; демонът е напуснал дъщеря ти.“ (Марк 7:26-29)

Нейното разбиране за Исус е очевидно - както в настояването ѝ Исус да излекува дъщеря ѝ, така и в това, че Го нарече „Господ“. Тя е единствената личност в цялата книга на Марк, която нарича Исус с тази титла. Благодарение на голямата ѝ вяра в Него демонът е изгонен от дъщеря ѝ, без Исус

Евангелието на Марк разкрива голямата стойност, която жените са имали в очите на Исус. Марк не пренася на хартия само подробности, но ни разказва една многостранна история, с множество сюжетни линии, като кулминацията на всички тях е кръстът.

дори да види детето. И това е единственото място в цялото Евангелие, където се случва толкова нещо. Случаят потвърждава отново силата, с която Христос може да извърши нещо, когато вярата е на лице.

Марк 14:3 ни разказва за една жена, която изляла скъпоценен парфюм на главата на Исус. Другите в стаята окачествили това като прехосничество. Исус ги смърлил: „Тя направи това, което можа. Изля парфюма върху тялото ми предварително, за да го приготви за Моето погребение“ (Марк 14:8). Още една жена разкрива истинската идентичност на Исус.

В края на Марковото евангелие три жени са очевидци на разпъването на Исус и след това те следват тялото Му до гроба. На третия ден те знаят къде да отидат, защото са били там преди. Това последно присъствие на жените край умрелия Христос ни дава вярата, че Той наистина е един възкръснал Господ. Отново жените в евангелието на Марк разкриват идентичността на Исус.

Истинският ученик
Марк описва дванайсетте ученици като такива, на които го голяма степен липсва вяра. Те постоянно не успяват да разберат мисията на Исус и рядко схващат значението и смисъла на Неговите притчи. Ако в книгата на Марк потърсим пример за ученичество, ще бъдем горчиво разочаровани.

Именно жените са тези, които разбират идентичността на Исус и Му служат в Неговите нужди (виж Марк 15:41). По време на три и половина годишното евангелизаторско пътуване възникват много потребности - от приготвяне на храната, от финансиране на пътуването, от осигуряване на

емоционална подкрепа.

Жените отговарят на тази необходимост. Само веднъж Исус помолва дванайсетте Си ученици да Му помогнат в Неговите емоционални нужди - в Гетсиманската градина - да останат будни и да Го подкрепят с молитвите си. Но те не успяват.

Според Марк жените, които следват Исус, винаги успяват. Те сякаш винаги разбират кой е Той и демонстрират непоклонима вяра в Него.

Жената с кръвотечението има пълна вяра в Исус още преди да Го е докоснала изобщо. След като е излекувана и Исус запитва кой Го е докоснал, тя пристъпва напред. Защо? Би могла тихичко да се изплъзне, след като е излекувана, без да се превръща в зрелище. Но вместо това тя пада в нозете Му и обявява „цялата истина“ (Марк 5:33).

В характера на един истински ученик е гръзновено да изяви вярата си в целебния Исусов допир. Христос изрично обявява източника на нейното изцеление, като казва: „Дъще, твоята вяра те изцели“ (Марк 5:34). Вярата на един ученик има за резултат потвърждаването на тази истина.

Следващата жена, която Марк ни дава за пример на истинско ученичество, е така наречената сиропиникуйката. Тя желае не само да заяви ясно, че знае, че Исус може да излекува дъщеря ѝ, но и че е готова да се бори за това. Макар вярата ѝ в Него да не е спомената изрично нито от нея, нито от разказвача или от Исус, тя се вижда съвсем ясно от нейното постоянство.

Два отрицателни фактора работят срещу нея - това, че е жена, и това, че е езичничка. Но така вярата ѝ става още по-голяма в сравнение с неверието на книжниците и фарисеите. Тя

разбира изказванията на Исус по-добре от собствените Му ученици. Тя е единствената личност в Марковото евангелие, която оспорва Исусовите мистични забележки и в края спечелва „спаринг мача“. Примерът на тази жена учи учениците да бъдат гръзновени във вярата си и да се борят за благословието Му.

Стоейки в храма, Христос забеляза „една бедна вдовица, че дойде и пушна две малки монети, на стойност колкото стотинки“ (Марк 12:42). Исус специално посочи тази жена на апостолите Си. Тя не знаеше, че я наблюдават. „Повикувайки учениците Си, Той каза: „Истина ви казвам, тази бедна вдовица пушна повече в съкровищницата, отколкото всички други“ (Марк 12:43). Исус посочи на учениците Си, че щедростта се определя не от количеството на дадените, а от количеството на останалите средства.

Като даде всичко, което имаше, бедната вдовица изяви абсолютното си доверие в Бога. Тя не запази нищо, с което би могла да се издържа. Нейният пълен подарък е един символ на жертвата на Исус, която Той скоро щеше да принесе на кръста. В гара на бедната вдовица виждаме живота, който Христовите ученици са призвани да водят.

Историята за жената, която помазва Исус, е друг пример за истинско ученичество. Тя игнорира социалния натиск около себе си и помазва своя Месия. Учениците пък считат за свое задължение да внимават всяко действие да бъде такова, че да помазва Исус за цар.

В края Марк описва сцената на кръста: „Някои жени наблюдаваха от разстояние. Сред тях бяха Мария Магдалена, Мария, майката на Яков... и Саломия“ (Марк 15:40). Той изброява три имена, които сякаш почти съответстват на тримата ученици мъже, които съставляват вътрешния кръг около Исус. Заедно с други три се образува цяла група от последователи - всички жени. Въз основа на верността на жените, описана в книгата на Марк, е очевидно, че той разказва за тези верни жени при кръста, за да можем да разберем, че именно техният пример е този, който трябва да следваме.

В евангелието на Марк са споменати 13 жени. Изброени са и 13 ученици мъже. Те се борят, за да разберат идентичността или намерението на Исус. Жените нямат този проблем. Остават верни на Исус и вярата им говори и свидетелства от тяхно име. И досега!

Сн. Signs of the Times